

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 843/2015-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. mája 2016 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpených Advokátskou kanceláriou [REDAKOVANÉ], ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 171/2009, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 171/2009 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Žilina vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 171/2009 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] priznáva finančné zadosťučinenie každej v sume po 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Žilina je p o v i n n ý uhradiť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] trovy konania v sume 469,80 € (slovom štyristošesťdesiatdeväť eur a osemdesiat centov) na účet Advokátskej kancelárie [REDACTED], [REDACTED], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 843/2015-14 zo 17. decembra 2015 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] (spolu ďalej len „sťažovateľky“) vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 171/2009 (ďalej aj „namietané konanie“).

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľky uviedli, že ich právny predchodca - [REDACTED], podal 4. septembra 2009 na okresnom súde žalobu o neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorou žiadal určiť, že kúpna zmluva uzatvorená medzi ním a žalovanou je neplatná.

Vec je vedená na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 171/2009. Sťažovateľky v ďalšom popísali úkony, ktoré žalobca (ich právny predchodca) vykonával až do svojej smrti [REDACTED].

Sťažovateľky 16. apríla 2013 podali na okresnom súde návrh na vstup účastníkov do konania podľa § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a návrh na pripustenie zmeny návrhu podľa ustanovenia § 95 ods. 1 OSP.

Okresný súd 7. mája 2013 uznesením č. k. 8 C 171/2009-156 pripustil vstup účastníkov do konania na strane žalobcu – sťažovateľiek a zároveň pripustil zmenu žaloby.

Dňa 5. júna 2013 prebehlo na okresnom súde prvé pojednávanie vo veci, ktoré bolo odročené na 7. august 2013 na účely vykonania navrhnutého dokazovania.

Od tohto dňa okresný súd do dnešného dňa nenariadil ani jeden termín pojednávania.

Dňa 9. septembra 2015 podali sťažovateľky predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietáhy v konaní.

Podpredseda okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti (1SprS/385/2015) konštatoval, že sťažnosť je dôvodná vo vzťahu k obdobiu nečinnosti okresného súdu. Sudca bol upozornený na plnenie si svojich povinností, v jeho senáte bola vykonaná náhradná previerka a bol podaný návrh na disciplinárne konanie.

Sťažovateľky zastávajú názor, že okresný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu, ktorý mal smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzali.

Taktiež sú toho názoru, že ak ústavný súd zistí porušenie označeného základného práva okresným súdom, prikáže mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádzajú.

Sťažovateľky požadujú aj finančné zadosťučinenie, každá vo výške 3 500 € ako satisfakciu za to, že okresný súd, ktorý by mal podľa zákona dbať o to, aby ochrana všetkých účastníkov v konaní bola rýchla a účinná, takto nekoná, čím u nich pretrváva pocit neistoty a vznikla im nemajetková ujma.

Sťažovateľky navrhli, aby ústavný súd o ich sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

*„Základné práva [redacted], [redacted] a [redacted]
na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/171/2009 porušené bolo.*

Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/171/2009 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

██████████ priznáva finančné zadostučinenie v sume 3.500,- Eur, ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia.

██████████ priznáva finančné zadostučinenie v sume 3.500,- Eur, ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia.

██████████ priznáva finančné zadostučinenie v sume 3.500,- Eur, ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia

Okresný súd Žilina je povinný uhradiť ██████████, ██████████ a ██████████ trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 829,40 EUR do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia na účet ich právneho zástupcu - AK ██████████, s.r.o., vedený v peňažnom ústave ██████████, a.s., číslo účtu...“

Na výzvu ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril okresný súd, zastúpený jeho podpredsedom ██████████, prípisom sp. zn. 1SprS/25/2015 z 18. februára 2016, v ktorom uviedol:

„Konanie považujem za skutkovo náročné, čo však nie je dôvodné k celkovej dĺžke konania. Do roku 2013 podľa môjho názoru v konaní konal súd bez prietahov, kedy posledným úkonom súdu bolo pojednávanie dňa 9.8.2013 s požiadavkou o zapožičanie spisu zo správneho konania. Po odročení pojednávania si sudca vyžiadal spis č. k. 21S/59/2009. Od uvedenej doby však sudca nevykonal úkon smerujúci k prejednaniu a rozhodnutiu veci. Voči sudcovi bol podaný predsedom tunajšieho súdu, ako aj predsedníčkou Krajského súdu v Žiline disciplinárny návrh pre neplnenie si povinností sudcu. Žiaľ musím priznať, že k náprave nedošlo ani po tom, ako bola mnou vybavená sťažnosť sťažovateľiek a sudca bol upozornený na plnenie si svojich povinností.

Pokiaľ Ústavný súd SR vzhliadne v postupe Okresného súdu Žilina neodôvodnené prietahy v konaní, navrhujem, aby Ústavný súd SR priznal sťažovateľovi primerané zadostučinenie so zreteľom na uplatňovanú výšku nárokov a možnej ujmy, kedy neistota spôsobená sťažovateľke postupom súdu, by nemala suplovať nároky uplatnené v konaní.“

Podpredseda okresného súdu zároveň oznámil, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho prerokovania prijatej sťažnosti, pretože od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie.

Právna zástupkyňa sťažovateľiek v stanovisku k uvedenému vyjadreniu okresného súdu uviedla, že sa nestotožňuje s tvrdením, že do roku 2013 konal súd bez prietáhov, keďže posledným úkonom súdu malo byť pojednávanie 9. augusta 2013. Okresný súd zrejmom nesprávne pravdepodobne označil dátum pojednávania 9. augusta 2013, keď správne mal byť 7. august 2013, čo však z hľadiska podanej sťažnosti nie je podstatné.

Ďalej uviedla:

„Z chronológie veci je zrejmé, že návrh bol podaný dňa 4.9.2009 a Okresný súd Žilina bol vo veci nečinný od 14.10.2009, kedy bol na výzvu súdu zo dňa 1.10.2009 zaplatený súdny poplatok, až do dňa 26.1.2012. Ďalšie úkony súdu po tomto dátume sú taktiež zrejmé z chronológie a nemožno ich považovať za konanie bez zbytočných prietáhov.

Do dňa podania tohto vyjadrenia dňa 2.3.2016, napriek podanej sťažnosti vo veci, nebol zo strany súdu vytyčený termín pojednávania.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 171/2009:

- 4. septembra 2009 bola okresnému súdu doručená žaloba žalobcu [REDACTED] [REDACTED] proti žalovanej [REDACTED], o neplatnosť kúpnej zmluvy. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 8 C 171/2009,
- 1. októbra 2009 okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku 99,50 €,
- 14. októbra 2009 žalobca zaplatil súdny poplatok,
- 15. októbra 2009 okresný súd vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila k žalobe v lehote 15 dní,
- 24. novembra 2009 úprava kancelárii: „*predlož sudcovi na rozhodnutie o termíne pojednávania*“,
- 21. februára 2011 okresný súd požiadal Správu katastra [REDACTED] o zaslanie spisu katastrálneho konania sp. zn. V 608/2009, žalovanú vyzval na predloženie originálu zmluvy z 9. júna 2009,
- 8. marca 2011 Správa katastra [REDACTED] doručila spis,
- 16. marca 2011 žalobca doručil návrh na dokazovanie, súčasne ospravedlnil neúčast' na pojednávaní nariadenom na 23. marec 2011,
- 17. marca 2011 bol spísaný úradný záznam o oznámení zrušenia pojednávania nariadeného na 23. marec 2011,
- 17. marca 2011 bol spísaný úradný záznam o tom, že manžel odporkyne bol informovaný, že termín pojednávania sa ruší,
- 12. decembra 2011 žalobca doručil návrh na pripustenie účastníkov do konania, návrh na zmenu petitu, návrh na vydanie predbežného opatrenia,
- 26. januára 2012 okresný súd uznesením sp. zn. 8 C 171/2009 pripustil vstup do konania na strane žalovaného [REDACTED] a [REDACTED], pripustil zmenu petitu žaloby a nariadil predbežné opatrenie,
- 3. februára 2012 okresný súd vyzval advokátsku kanceláriu [REDACTED] [REDACTED], aby doručili rovnopisy ich podaní z 2. septembra 2009,
- 10. februára 2012 právni zástupcovia žalobcu [REDACTED] doručili návrh na vydanie opravného uznesenia v časti nariadenia predbežného opatrenia,

- 27. februára 2012 Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) doručil okresnému súdu odvolanie [REDACTED] a tiež odvolanie [REDACTED] proti uzneseniu č. k. 8 C 171/2009-62 z 26. januára 2012,

- 28. februára 2012 Správa katastra [REDACTED] okresnému súdu oznámila „opravu – doplnenie chýbajúcich údajov na zápis do katastra nehnuteľností“ (v uznesení okresného súdu z 26. januára 2012),

- 7. marca 2012 okresný súd uznesením opravil 3. výrok uznesenia z 26. januára 2010,

- 13. marca 2012 krajský súd doručil okresnému súdu odvolanie [REDACTED],

- 19. apríla 2012 okresný súd uzneseniami uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie ([REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] za návrh),

- 23. apríla 2012 okresný súd vyzval [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], aby sa v lehote 15 dní vyjadrili k odvolaniu odporcov,

- 9. mája 2012 [REDACTED] zaplatil 33,00 €,

- 15. mája 2012 [REDACTED] zaplatila 33,00 €,

- 8. júna 2012 [REDACTED] zaplatila 33,00 € z titulu súdneho poplatku za odvolanie,

- 13. júna 2012 bol spis doručený krajskému súdu, vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 7 Co 202/2012,

- 12. júla 2012 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením sp. zn. 7 Co 202/2012 z 28. júna 2012,

- 4. decembra 2012 [REDACTED] a spol. predložila splnomocnenia udelené Advokátskej kancelárii [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] a potvrdenie Notárskeho úradu [REDACTED] o dedičskom konaní po poručiteľovi [REDACTED], zomrelom 4. júla 2012 (dedičské konanie vedené pod sp. zn. 2 D 173/12 nie je ukončené),

- 5. apríla 2013 okresný súd vyzval [REDACTED] a [REDACTED] na vyjadrenie sa k veci samej,

- 16. apríla 2013 bol doručený návrh na vstup do konania [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktoré sú podľa osvedčenia o dedičstve dedičkami po [REDAKOVANÉ], a návrh na pripustenie zmeny návrhu,

- 6. mája 2013 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na 15. máj 2013 Advokátskou kanceláriou [REDAKOVANÉ],

- 7. mája 2013 okresný súd uznesením sp. zn. 8 C 171/2009 pripustil vstup do konania [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ],

- 9. mája 2013 okresný súd upovedomil účastníkov o odročení pojednávania na 5. jún 2013,

- 5. júna 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, sťažovateľky neboli prítomné, bola prítomná ich právna zástupkyňa, odporcovia v 1. a 3. rade boli prítomní. Odporca v 2. rade nebol prítomný. Pojednávanie bolo odročené na 7. august 2013 na účely vykonania navrhnutého dokazovania,

- 7. augusta 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, sťažovateľky neboli prítomné, prítomná bola ich právna zástupkyňa; bolo odročené na neurčito na účely pripojenia označených spisov (krajský súd 21 S 59/2009, okresný súd 36 T 24/2012),

- 18. decembra 2013 [REDAKOVANÉ] oznámila adresu na zasielanie písomností,

- 13. januára 2015 okresný súd požiadal krajský súd o zapožičanie spisu sp. zn. 8 C 171/2009,

- 15. januára 2015 krajský súd doručil spis okresného súdu sp. zn. 8 C 171/2009.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 171/2009 dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľiek na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...

Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. I. ÚS 41/02).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého

jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium „zložitosť veci“, ústavný súd je toho názoru, že doterajšia dĺžka konania nebola v posudzovanej veci závislá od zložitosti (právnej alebo faktickej) právneho sporu vedeného v konaní pred okresným súdom. Ústavný súd sa nestotožňuje s tvrdením predsedu okresného súdu, ktorý vo vyjadrení k sťažnosti uviedol, že ide o fakticky zložitú vec, navyše ak svoje tvrdenie o zložitosti veci nijako nezdôvodnil.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľiek, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľky vstúpili do konania na základe univerzálnej sukcesie v roku 2013 ako právne nástupníčky po ich otcovi, preto ústavný súd posudzuje v prípade ich sťažnosti konanie ako celok, teda odo dňa podanie žaloby ich právnym predchodcom, t. j. 4. septembra 2009. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľiek v namietanej veci, ústavný súd zistil, že z dvoch nariadených pojednávaní sa nezúčastnili osobne ani jedného, na oboch pojednávaniach však bola prítomná ich právna zástupkyňa a ani v jednom prípade nebolo konanie odročené z dôvodu ich neprítomnosti (v dôsledku ospravedlnenia ich právneho predchodcu 16. marca 2011 muselo byť zrušené pojednávanie nariadené na 23. marec 2011).

3. Ústavný súd sa zaoberal postupom okresného súdu od roku 2009, keď žalobu podal právny predchodca sťažovateľiek. Okresný súd v období od 15. októbra 2009 do 21. februára 2011 (16 mesiacov), od 17. marca 2011 do 12. decembra 2011 (8 mesiacov), od 12. júla 2012 do 5. apríla 2013 (8 mesiacov) a od 7. augusta 2013 do podania sťažnosti ústavnému súdu (27 mesiacov) nevykonal žiadny úkon smerujúci k rozhodnutiu veci. Okresný súd bol teda celkovo bezdôvodne nečinný skoro 5 rokov.

Ústavný súd poukazuje na to, že dĺžka napadnutého konania (začalo v roku 2009) je zjavne neprimeraná, keďže právne nie zložitý spor nie je ukončený ani po 7 rokoch od jeho začatia, a z tohto dôvodu ho ako celok nemožno považovať za zlučiteľný s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy (podobne napr. IV. ÚS 260/04, III. ÚS 262/07, II. ÚS 3/09, III. ÚS 254/09).

Z uvedených dôvodov a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

Sťažovateľky navrhovali, aby ústavný súd svojím rozhodnutím prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov, a domáhali sa aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia a trov právneho zastúpenia.

Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Pretože ústavný súd zistil, že postupom okresného súdu v namietanom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľiek podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľky nachádzajú (bod 2 výroku).

Sťažovateľky požadovali priznať im finančné zadosťučinenie, každej z nich po 3 500 € ako satisfakciu za to, že okresný súd, ktorý by mal podľa zákona dbať o to, aby ochrana všetkých účastníkov v konaní bola rýchla a účinná, takto nekoná, čím u nich pretrváva pocit neistoty a vznikla im nemajetková ujma.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľky. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona

o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia základného práva sťažovateľiek považuje za primerané vo výške po 2 000 € pre každú z nich (bod 3 výroku).

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Právna zástupkyňa sťažovateľiek ich vyčíslila celkovou sumou 829,40 €.

Ústavný súd priznal podľa ustanovenia § 11 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmenu za jeden právny úkon v sume 139,83 €, zníženej o 50 % tarifnej odmeny (§ 13 ods. 2 vyhlášky), čo predstavuje sumu 69,91 €. Takto stanovená odmena spolu s režijným paušálom 8,39 € predstavuje sumu 78,30 € za jeden právny úkon. Odmena advokátke za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom (za 2 úkony u 3 sťažovateľiek) predstavuje sumu 469,80 €.

Odmenu za tretí úkon ústavný súd advokátke nepriznal vzhľadom na to, že toto stanovisko neprispelo k objasneniu veci.

Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľiek v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde) tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2016